

Texty pro děti k svátosti smíření

O SMÍŘENÍ

Ne každý má to štěstí, že vyrůstá uprostřed lidí, kteří jej mají rádi. A ne každý, o něhož se rodiče starají, si toho všímá a umí to ocenit.

My se navíc učíme všímat, že nás má rád i Bůh a nesmírně o nás pečuje. Všímat si Boží péče není tak snadné jako všímat si péče lidí. Ale, kdo se o to pokouší, může zažít veliká a krásná překvapení a může mu být s Bohem dobře.

Má-li nás někdo rád, velice nám záleží na tom, abychom si s ním rozuměli a nekazili vzájemné přátelství.

Když jsme se narodili, nic jsme neuměli, ale od té doby jsme se naučili mnoha věcí.

Je také pravda, že ledacos v životě pokazíme. Ale je dobře, máme-li přátele. Přítel se nám neposmívá, když se mu svěříme, co jsme provedli nepěkného, snaží se nám pomoci a potěšit nás, abychom měli odvahu napravovat to, co jsme pokazili.

Jednou se jedna maminka s pláčem omlouvala své pětileté holčičce, že jí křivdila. A dcera jí utěšovala: „Maminko, každý je někdy hodný a každý někdy zlobí“.

Všimněte si, že nás víc mrzí, když ublížíme někomu, kdo nás má rád, než tomu, kdo nám ubližuje. A mrzí nás samozřejmě i to, o čem ten druhý neví, že jsme mu blížili.

Když se přiznáme a snažíme se dát vše do pořádku, moc se nám uleví. Zás máme větší radost ze života.

Když kluk rozbije veliké okno a na nové sklo nestačí jeho peníze z pokladničky a poprosí tátu o pomoc, táta zbytek peněz na nové okno doplatí.

Jsou věci, které my lidé nemůžeme napravit sami. Ještě štěstí, že máme Boha, který nás má rád, je ochotný nám pomáhat a má větší možnosti než my lidé.

Víme, že nás rodiče mají rádi i přesto, že někdy zlobíme. Podobně, ale ještě víc, nás má rád Bůh.

Vzpomínáte na Ježíšova vyprávění, jak Bůh odpouští hříšníkům? (Podobenství o zatoulané ovci, o ztraceném penízu, o otci, který odpustil marnotratnému synovi, ...)

Vzpomínáte, jak Ježíš odpouštěl hříšníkům? (Zacheovi, zločinci na kříži, Petrovi i ostatním učedníkům, hříšným ženám ...)

Stejně je Bůh ochotný odpustit i nám naše provinění a pomáhat nám napravit naše chybování. Aby nám viny nekazily radost ze života.

Je důležité, poctivé a statečně přiznat si vinu, poprosit za odpuštění a snažit se polepšit. Pak nám je odpuštěno. Pak si i my smíme a máme odpustit sami sobě.

Nejen lidi, ale i Boha prosíme často o odpuštění. Při modlitbě, na začátku mše, při svátosti smíření.

S Bohem se máme dobře. Když se nám daří, i když se nám nedaří. Bůh je veliký přítel.

Prosím tě, pamatuj si:

Když o sobě chceš přemýšlet (zpytovat si svědomí), nejprve si uvědom, že tě má rád Bůh i tvoji blízcí.

Vzpomeň si na to, co se ti daří a co už umíš. To ostatní se můžeš naučit. Bůh nám k tomu nabízí svou pomoc. Bůh oceňuje odvážného člověka.